

Expunere de motive

Discriminarea este o contravenție care poate avea un efect deosebit în societate, aceasta este cauza pentru care prevenirea și sancționarea acestor fapte este reglementată la nivelul Uniunii Europene printr-o directivă (Directiva 2000/43/CE).

Din aceeași cauză acest domeniu este reglementat în România de un act normativ dedicat, Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, prin care a fost creat și un organism specializat (Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării) cu multiple atribuții, începând cu prevenirea și terminând cu sancționarea acestor fapte.

Conform prevederilor OG. nr 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, aceasta este un organ jurisdicțional special, care în exercitarea atribuțiilor sale emite hotărâri în domeniul său de activitate, hotărâri care dacă nu sunt atacate în instanță devin obligatorii.

Având în vedere toate acestea, ar fi de dorit ca hotărârile întemeiate ale Consiliului să fie luate, respectiv puse în aplicare în termen cât mai scurt, pentru că asta ar contribui la întărirea laturii preventive ale activității lui, având în vedere că o procedură relativ simplă și scurtă are în mod indubitabil un efect de retenție în rândul potențialilor făptuitori. Însă datorită faptului că termenul de 90 de zile în care o hotărâre trebuie adoptată este considerată atât de Colegiu, cât și de instanțele de judecată ca un termen recomandat și nu obligatoriu (a se vedea situația elaborată de CNCD în martie anul 2018, din care reiese, că la acea dată mai erau sesizări depuse în ianuarie 2017 și încă nerezolvate), respectiv că hotărârile data de Curțile de Apel în cazurile în care o hotărâre a CNCD este atacat în instanță sunt supuse recursului care se judecă la Înalta Curte de Casație și Justiție, de obicei trec ani buni până când în urma unei sesizări se adoptă o hotărâre executabilă.

Având însă în vedere faptul, că CNCD este un organ jurisdicțional, oarecum asemănător cu Inspekția Judiciară și ținând cont de prevederile Legii 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, acest procedeu s-ar putea scurta în mod sensibil aplicând și în cazul hotărârilor date de CNCD procedura reglementată la art. 47. din acea lege:

"(5) Rezoluția de respingere a sesizării prevăzută la alin. (1) lit. c) și alin. (4) poate fi contestată de persoana care a formulat sesizarea la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără îndeplinirea unei proceduri prealabile.

(7) Hotărârea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București este irevocabilă."

Astfel, s-ar asigura pe de o parte dreptul la un recurs efectiv (reglementat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului), dar pe de altă parte o soluționare cu mult mai multă celeritate a sesizărilor depuse la CNCD, și nu în ultimul rând, o atare procedură ar ajuta la degrevarea Înaltei Curți de Casație și Justiție de sute de cazuri la nivelul fiecărui an.

Având în vedere cele prezentate mai sus, propunem adoptarea acestei inițiative legislative.

[illegible]